

ЧЯСТЬ ВТОРА.

Образъ за съединеніе мысли-шы.

§. 83.

Да ся съединять мысли ще рѣче да ся приведѣть прѣдставленія, изложены въ отдѣлны сѫженія или въ отдѣлны изводы, у *едно цѣло*, кое-то ни дава наумъ или за *извѣстнѣ странж* на прѣдмѣта или за *цѣлый прѣдмѣтъ*.

Изясненіе: Напр. Кога привождаме въ „*едно цѣло*“ прѣдставленія, кои-то ся относять до „*единъ извѣстенъ градъ*“ и кои-то сж съставили съдръжаніе-то на наши-ты сѫженія за правы-ты му улицы, за хубавж-тѣ направж на кѣщи-ты му, за сгодно-то мѣстоположеніе, за голѣмо-то му народонасѣленіе и пр. то по тоя начинъ мы добываме наумъ за *вѣнкашинѣ-тѣ странж* на тоя градъ. Ако ли при тыя сѫженія, кои-то ся направили извѣстны изводы, присъединимъ още сѫженія за просвѣщеніе-то на жители-ты, за образа на живѣяніе-то имъ, за поминъка и за другы-ты имъ свойства, кои-то отличавать *вжарѣшній* животъ на тоя градъ: то всичко това заедно дава ни плѣнь наумъ за извѣстный градъ, и тон наумъ доклѣ остана въ мысль-тѣни, съставлява *размишленіе*, а кога-то ся изрѣче въ думы, то производи *съчиненіе* или *слово*.

§. 84.

Отдѣлны прѣдставленія ся привождать въ едно цѣло по извѣстны способы. Това цѣло добыва такъвъ или онакъвъ *образъ*. Да ся направятъ образи за мысли-ты зависи отъ извѣстны *условія*.

Изясненіе: Подъ нмѧ *способъ* за съединеніе мы-